

2/2014

Porin Kirkkosanomat

Miten arki sujuu, kun puolisoilla on ajaton työaika ja sama ammatti? sivut 8-9.

Meri-Porin uudet tuulet

Helena Kuusiranta ja Albert Halonen ovat Meri-Porin uusia pappeja. Meri-Porin seurakunta perustetaan virallisesti ensi vuoden alusta, mutta jo nyt Pihlava, Reposaari ja Ahlainen toimivat sujuvasti yhdessä.

Sivut 4-5.

Seurakuntavaalit: aika ajatella ehdokkuutta, sivu 10. Matkatarjontaa, sivu 14.

20.2.2014

Kilpailua

Olympialaiset ovat jälleen kiinnostaneet. Penkkiurheilijat ovat saaneet katella hienoja kilpailuja, milloin on koettu yhteisiä ilonhetkiä milloin pettymyksen tunteita. Parhaimmillaan kisat innostavat omaan liikuntaan ja kasvattavat ihmisten rauhanomaista yhteyttä. Pahimmillaan pinna kiristyy ja muut koetaan vihollisiksi.

Ihmisytyteen näyttää jo varhain kuuluneen erilaiset mittelit paremmuudesta, monesti aina sotaan asti. Toisten kanssa kilpaileminen ulottuu lähes kaikille elämäntilanteille. Opimme jo lapsena vertaamaan itseämme muihin ja koemme tyydytystä, kun jossain asiassa olemme parempia kuin muut.

Yhteisten asioiden hoidossa, politiikassa, kaikissa vaaleissa yritetään säilyttää omat ja oman ryhmän asetelmat verrattuna muihin. Voi olla totta toteamus, että kilpailu saa aikaan tehoa ja parempaan pyrkimistä. Ne, jotka eivät menesty kilpailussa, jäävät huomiotta ja toisten jalkoihin.

Tämän kevään aikana tehdään todennäköisesti merkittäviä sekä kunta- että seurakuntakentässä. Toivottavasti näissä ratkaisuissa itse asia eli parempi toiminta kansalaisten ja seurakuntalaisten kannalta nousee pääasiaksi erilaisten keskinäisten kädenvääntöjen sijaan.

Uudessa testamentissa ihmisiä ei useimmiten kehoiteta kilpailemaan keskenään. Mieluummin ohjataan kunkin omaan kilvoitteluun. Yhdessä asiassa Paavali kuitenkin kehottaa meitä kilpailemaan toistemme kanssa. "Toinen toisenne kunnioittamisessa kilpaillaa keskenämme" on Paavalin viisas kehoitus, jonka mukaan toimissa tunnustetaan lähimmäisen ihmisarvo ja pyritään yhteiseen hyvään.

Kari Erkkola
päätoimittaja
kari.erkkola@evli.fi

s u o j a t i e

Laskiaisena maailma nurin niskoin

Uskonto ja huumori ovat sukulaisia. Kun katoavaa maailmaa katsoo katoamattomuuden vinkkelistä, paljastuu paljon koomista. Siksi tanskalainen filosofi Søren Kierkegaard väitti huumoria valepukukseksi uskonnoksi.

Laskiainen kääntää sovinnaisen maailman nurin niskoin. Luterilaisuuden arktinen versio ei ole erityisesti karnevalistisuudesta tunnettu - meidän pullantuoksuiset laskiaisriehamme ovat aika kaukana Rion karnevaalin kuumista öistä, vaikka molemmilla on sama tausta: vanhan kristillisyyden kyky nähdä turttavan arjen ja elämän perimmäisen kovuuden taakse.

Laskiainen karnevaali haluaa vetää housut nilkkaan tärkeilynhalusta ja ylimielisyydestä. Se tekee kuninkaita narreja ja kylähulluista hallintoneuvoston puheenjohtajia.

Laskiainen näyttää perkeleelle pitkää nenää

Raino Salmilampi

Paastonaika alkaa:
laskiaissunnuntai 2.3.
- tuhkakesiviikko 5.3.

Pullantuoksuiset laskiaisriehamme ovat aika kaukana Rion karnevaalin kuumista öistä, vaikka molemmilla on sama tausta.

ja kiinnittää katseen aivan pian alkavan katumuksen ja paaston halki suoraan kohti pääsiäisen voittoa: kuolemalla ei olekaan viimeistä sanaa. Siitä syystä myös kaiken maailman fitness-uskovaiset saavat marsipaania ja kermavaahtoa nenilleen.

KT/JAAKKO HEINIMÄKI

Tietokirjailija, pappi Jaakko Heinimäki esitteli kirkkovuoden pyhiä Kirkon tiedotuskeskuksen sarjassa 2009.

Laskiainen vie kohti pääsiäistä

Laskiaissunnuntaista 2. maaliskuuta alkaa tie kohti pääsiäistä. Sunnuntain aiheena on "Jumalan rakkauden uhrit". Sitä seuraavana tuhka-

keskiviikkona alkaa 40 päivää kestävä paaston-aika, joka päättyy pääsiäissunnuntaihin.

Kristillisen paastonajan perinne on vanha. Jo 300-luvulta on havainto, että "koko maailma paastosi 40 päivää". Ruokapaaston lisäksi jaksot on merkinnyt kristityille katumuksen, hiljentymisen ja lähimmäisenrakkauden aikaa. Laskiaistiäitaita juhlitaan viimeisenä päivänä ennen paastoa. Karnevaali-nimitys tulee latinasta, "carne vale" tarkoittaa "jäähyväiset lihalle".

Tuhkakakesiviikon nimi tulee siitä, että tuhkan sirotteleminen ylleen on Raamatussa katumuksen vertauskuva. Porissakin vietetään tuhkakessuja. Halutessaan saa alttarin ääressä ottaansa tuhkamerkin saatesanoilla: "Ota vastaan katumuksen merkki".

Pääsiäistä edeltävä ruokapaasto on meillä yleisenä tapana kadonnut. Luther piti tärkeänä, että paasto perustuu omaan haluun. Yksityiselle ihmiselle paastonaika on parhaimmillaan mahdollisuus punnita arjen pieniä tekoja ja valintoja. Se on hiljaista vaellusta kohti pääsiäisen valoa, kuten Jeesus vaelsi Jerusalemiin.

Pullantuoksuiset laskiaisriehamme ovat aika kaukana Rion karnevaalin kuumista öistä, vaikka molemmilla on sama tausta.

i k k u n a p e n k k i

Hyvä elämä ja kuolema

Elämän ainoa varma asia on kuolema.

Saattohoito on elämää kuoleman todellisuuden lähellä, potilaan mahdollisimman hyvää oloa. Se on potilaan tahdon ja toiveiden mukaista yhteistyötä, läheisten, lääkärin ja hoitavien ihmisten kesken, ihmistä kunnioittaen.

Saattohoidon aloittaminen on hyvää hoitoa, ongelma-alueena on alku, joka on lääkärin vastuulla. Nykylääketieteen mahdollisuudet ovat miltei rajattomat. On vaikea ratkaista hoidon hyödyt ja haitat, mikä tuottaa enemmän kärsimystä, mikä elinaikaa.

Hyvän saattohoidon mahdollisuus alkaa siitä, kun terveenä ollessaan ihminen rohkeasti oikeasti ajatella ja puhua kuolemasta, keskustella läheistensä kanssa, millainen on hoitotestamenttini, mitä toivon, mitä en. Se helpottaa läheisten ja ammattilaisten ratkaisuja, sitten kun aika on.

Hoitotestamentilla eli hoitotahdolla tulisi olla sama juridinen arvo kuin materian testamenttaamisella. Eettisesti se liittyy ihmisen

itsemääräämisoikeuteen ja sen kunnioittamiseen. Hyvän hoidon ja kauniin kuoleman jälkeen, kuoleman odotushuoneissa on paljon pohdittavaa: tehtiinkö kaikki ihmistä kunnioittaen.

Kuolema on elämän suuri asia. Hyvä hoito on turvallista, tilanteita ennakoidaan, lämmintä ja läheistä kivun ja kärsimyksen monipuolista hoitoa. Saattohoidon tulee olla mahdollista myös kotona, jos potilas niin toivoo. Heille jättöä on, jos läheiset jätetään yksin vastuuseen. Vuorokaudessa on liikaa tunteja, jos ei saa tukea.

Perhe ja läheiset ystävät ovat korvaamattomia turvan ja tuen antajia, myös kuoleman jälkeen. On lohduttavaa, jos kivun ja muiden vaikeiden oireiden hoito on onnistunut ja hautajaiset hoidettu kauniisti.

Suru on ainutkertaista yksinäistä luopumista. Surun hiljaisuus on syvää. Kukaan ei saisi olla hiljälähtynä. Sureva ihminen ei ole sairas, mutta tulee sairaaksi, jos kokee että kukaan ei välitä.

Raino Salmilampi

PAULA JYLHE

On monta tunnetta ja ajatusta ajateltavana. On tervettä jakaa niitä jonkun luotettavan ihmisen kanssa. Aina ei tarvita ammattilais terapaa vaan lähimmäinen, jolla on tunneystämäärästä tilanteeseen. Joskus se voisi olla vertaistukea vaikka seurakunnan lähimmäispalveluna.

Puhumme kuolemasta liian vähän. Enme halua kuormittaa toinen toisiamme raskaila asioilla, mutta sitä raskaampia ovat tunteet ja pelot mitä suurempi on vaikeneminen kuoleman läheisyydessä, ennen ja jälkeen. Hyvä saattohoito on monien pelkojen ennaltaehkäisyä.

Porin Kirkkosanomat

Julkaisija: Porin evankelis-luterilainen seurakuntayhtymä. **Päätoimittaja:** Kari Erkkola. **Toimitussihteeri:** Maija-Leena Seppälä. **Toimitusneuvosto:** Porin seurakuntien viestinnän neuvottelukunta. **Osoite:** Hallituskatu 9 b, 28100 Pori. **Puhelin:** 0400 309 815. **Internet:** www.porievli.fi. **Sähköposti:** tiedotus@porievli.fi. **Kustantaja:** Kotimaa Oy, PL 279, 00181 Helsinki. **Jakelu:** Itella posti oy. Jakeluhuomautukset Itellalle. **Ilmoitusmyynti:** Jaana Mehtälä, p. 020 754 2309, 040 509 4962, faksi 020 754 2343. **Yksityistilaus:** 10 euroa vuosikerta. **Seuraava numero ilmestyy 20.3.2014.**

"Kaupunkiseudulla yhteinen jääkaappi"

Maija-Leena Seppälä

Jarmo Asikainen ja Timo Aro uskovat Porin kaupunkiseudun yhtenäisyyteen. Myös seurakuntien kanssa yhteistyö tiivistyy.

Seurakuntarakenteet muuttuvat ja kuntia innostetaan yhteen.

Kirkon sisäinen palveluorganisaatio ja seurakuntarakenteet muuttuvat lähivuosina, myös kuntakenttä on murroksessa. Toistaiseksi kunnan ja seurakunnan rajat ovat yhteneväiset, kuntaliitoksesta seuraa myös seurakuntaliitos. Jos suunnitellut seurakuntarakenteen uudistukset toteutuvat, kuuluvat seurakunnat aina seurakuntayhtymään, mutta eivät välttämättä kuntarajojen noudattaen.

— Omaan kuntaan ja seuraan liittyvät asiat herättävät mielipiteitä ja tunteita, siksi kuntarakenne on herkkä aihe, kuvaili Porin kaupungin kehittämispäällikkö Timo Aro. Hän esitteli Porin seudun alue- ja yhdyskuntarakennetta Porin ja ympäristöseurakuntien päättäjille 11. helmikuuta seminaarissa.

— Porin seutu on erityisen otollinen kuntauudistukselle. Pori on yksi harvoista kaupunkiseuduista, jossa tehdään vapaaehtoisuutta selvitäytöitä. Paljon tehdään yhdessä jo nyt, osoitti Aro.

— Suunnitelmassa on siirrytty maakuntalähtöisyydestä kaupunkiseutulähtöisyyteen. Porin seutukunta on Suomen seitsemänneksi suurin kaupunkiseutu, asukkaita on 137 000. Rohkeita päätöksiä on pakko tehdä, koska hyvätkin päätökset näkyvät vasta 10-15 vuoden kuluttua. Sama problematiikka näkyy seurakunnissa.

Kevään kirkolliskokouksesta rakennemuutokset lähtee vielä lausunnoille ja on uudelleen käsiteltävissä marraskuun kirkolliskokouksessa. Takaraja muutokselle on näillä näkymin vuosi 2019.

Kuntaliitoksia voi tulla jo ennen seurakuntayhtymämallin toteuttamista.

— Porin seudulla on kuntien välillä positiivinen ilmapiiri ja selvityksissä tekemisen meininki, arveli Jarmo Asikainen.

Hän uskoo, että tulevaisuudessa kunnat ja seurakunnat etsivät entistäkin enemmän yhteistyömahdollisuuksia, kun resurssit molemmilta vähenevät.

Valmisteluasiakirjoja verkkosivuilla: pori.fi/kuntaudistus sekä evli.fi/sakasti, josta kohta rakennemuutos.

MAIJA-LEENA SEPPÄLÄ

Muutosseminarit jatkuvat

Rakenteet muutoksessa -seminarit ja keskustelutilaisuudet Porin seurakuntakeskus, Itäpuisto 14. Tilaisuudet alkavat klo 18. Kesto noin kaksi tuntia. Kahvitarjoilu alkaa 17.30. Kaikille avoin ja maksuton.

12. maaliskuuta SEURAKUNTARAKENTEET MUUTOKSESSA. Alustajina Turun arkkihiippakunnan lähiseurakuntien kirkolliskokousedustajat Marjaana Perttala, Tauno Pihlaja, Pertti Rajala ja Tapio Seppälä. Tilaisuudesta suoraan päivityksiä Kirkko Porissa -Facebook-sivulle, jonne voi myös kommentoida.

2. huhtikuuta HIIPPAKUNTA TUKENA MUUTOKSESSA. Alustajina Turun arkkihiippakunnan tuomiokapitulista piispa Kaarlo Kalliala ja hiippakuntadekaani Timo Tavast.

6. toukokuuta SEURAKUNTA YHDESSÄ. Viri-kepuhuuonon pohjalta Porin seurakuntayhtymän yhteisen kirkkovaltuuston puheenjohtaja Harri Saine.

Virkatodistuksista osa maksuttomia

Kirkonkirjojen tietojen luovuttamisesta perittävät maksut ovat muuttuneet helmikuun alussa. Uudessa maksupäättöksessä on pyritty kansalaisten yhdenvertaisuuden takia noudattamaan maistraattien antamien todistusten hinnoittelua.

Osa todistuksista on maksuttomia. Maksuttomia todistuksia ovat muun muassa henkilön oikeuksien ja velvollisuuksien toteuttamiseksi kirkon yhteisestä jäsentietojärjestelmästä tulostetut seurakunnan jäsenen yksittäisiä tietoja koskevat todistukset (ns. eläätodistus).

Kirkon yhteisestä jäsentietojärjestelmästä tulostetusta muusta kuin yllä mainitusta eläätodistuksesta peritään 7 euroa ja manuaalisesti laaditusta todistuksesta 30 euroa. Todistus laaditaan manuaalisesti silloin, kun siihen on haettu tietoa muusta rekisteristä kuin kirkon yhteisestä jäsentietojärjestelmästä.

Sukututkimusta varten laadittava todistus maksaa 30 euroa. Jos laadimisesta aiheutuu työtä enemmän kuin 30 minuuttia, veloitetaan lisämaksuna jokaiselta alkavalta 30 minuutilla jaksolta 15 euroa. Maksullisen todistuksen lähettämiseksi postitse peritään lisäksi toimitusmaksua 5,50 euroa, joka sisältää laskutuksen ja postituksen.

Jos todistus on tilattu ennen 1.2.2014, sovelletaan vanhaa vuoden 2009 maksupäättöstä, vaikka todistus toimitettaisiin pyytäjälle vasta helmikuun aikana tai myöhemmin. Maksut ovat joka seurakunnassa samat, ne määrää kirkkohallitus. Porissa kirkonkirjat hoidetaan keskitetysti Porin seurakuntien keskusrekisterissä, Hallituskatu 9 b.

Kirkkoon voi liittyä myös Facebookissa

Evankelis-luterilaisen kirkon Liity kirkkoon -palvelua on nyt mahdollista käyttää myös kirkon Facebook-sivuilla. Tiedot välittyvät palvelun kautta liittyjän omaan kotiseurakuntaan.

Liity kirkkoon -palvelu on rakennettu osaksi Kirkko Suomessa -Facebook-sivua. Palvelun käyttö ei edellytä Facebook-tunnuksia tai Kirkko Suomessa -sivun päivitysten tilaamista.

— Tämä on luonteva lisä kirkon palveluihin Facebookissa. Kirkkoon liittyminen on suurempi asia kuin pelkkä sähköisen lomakkeen täyttäminen, mutta haluamme tehdä ensi askeleen ottamisen mahdollisimman helppoksi, sanoo Kirkko Suomessa -palvelua koordinoiva pastori Minna Jaakkola.

Kirkkoon liittyminen on mahdollista myös evli.fi-sivuilla, postitse lähetettävällä lomakkeella sekä henkilökohtaisella käynnillä Porin seurakuntien keskusrekisterissä. Porin seurakuntien nettisivulta porievli.fi on linkki kirkon yhteiselle nettisivulle.

Rakennusmessuilla perheiden pariin

Porin seurakuntien työntekijöitä tavoittaa rakennusmessuilla Porin Karhuhallissa 22. - 23. maaliskuuta.

— Tänä vuonna seurakunnan piste rakennetaan olohuonea- ja keuhkokuolemaksi, jossa voi esittää toiveita ja ideoita päivystäjille. Samalla myös esitellään jo olemassa olevaa toimintaa ja mahdollisuuksia messukävijöille. Seurakunnan piste löytyy sisäkäynnistä katsoen vasemmalla työnohjolan vierestä, vinkaa nuorisosihteeri Katriina Mäki.

— Olemme rakennusmessuilla nyt kolmatta kertaa. Seurakunnan mukana olosta messuilla on tullut hyvää palautetta Rakennusmessut on yllättävä ja erilaisten paikkojen kohdalla seurakunnan työntekijä ja se herättää mielenkiintoa.

Kesätöitä ehtii hakea

Porin seurakuntien hautausmailla haetaan aikuisia kausityöntekijöitä sekä nuoria 18 vuotta täyttäneitä kesätyöntekijöitä. Lisäksi Juseliuksen mausoleumiin sekä Ahlaisten, Keski-Porin, Noormarkun ja Reposaaren kirkkoon tarvitaan oppaat.

Hakuohjeet verkkosivuilla porievli.fi. Hakuaika päättyy 28. helmikuuta.

Ahlainen, Reposaari ja Pihlava muodostavat yhdessä Meri-Porin seurakunnan, joka aloittaa virallisesti vuoden 2015 alusta. Yhteistyö on jo alkanut.

Hyvää valmistellaan

Uusi Meri-Porin seurakunta aloittaa vuoden 2015 alusta, mutta valmistelut ovat jo hyvässä vauhdissa.

Reposaaren seurakuntaneuvoston varapuheenjohtaja ja Matti Säämäki ja Ahlaisten seurakuntaneuvoston varapuheenjohtaja Janne Heilimä ovat molemmat aktiivisesti mukana tuomiokapitulin asettamassa Meri-Porin seurakunnan järjestelytoimikunnassa.

ansioista, että olimme suostuneet puolikkaaseen kirkkoherraan, hän perustelee. Uusi Meri-Porin seurakunta herättää hänessä paljon toiveita. Kun työmuotojen työntekijät pääsevät tekemään yhteistyötä, on toivoa saada Reposaarelle esimerkiksi nuoriso- ja varhaisnuorisotyötä, johon seurakunnalla ei ole aiemmin ollut lainkaan alaan erikoistunutta työntekijää.

— Uskon, että hyödyt alkavat näkyä vähitellen, kun meille kaikille tuttu yhteinen kirkkoherra alkaa synkronoida ja ohjailla toimintoja uomiinsa. Pappien kiertäminenkin tuo sopivaa vaihtelua ja ennen kaikkea varmuuden siitä, että ei tarvitse arvutella, mistä saadaa osaa sijainen, Matti Säämäki jatkaa.

Uhkiakin hän näkee. Seurakunnan maantieteellinen rikkonaisuus ja vähäinen julkinen liikenne ovat haaste toiminnan järjestämiselle mahdollisimman lähellä ihmisiä. Väestö on ikääntynyt ja tarvitsee erityistä huomiota.

— Uhkana on myös urbaanin kansan kateus meille, jos tulemme hivenen kalliimmaksi kaikkinne vaikeuksinemme ja ongelma-alueinemme, Säämäki huomauttaa.

— Meidän seurakuntalaisten on hyvä pitää puollamme osallistumalla niihin palveluihin, mitä nyt on tarjolla, olemalla vapaaehtoisia ja ideoimalla ehdotuksia uusista toiminnoista, joissa olisimme halukkaita olemaan mukana, hän jatkaa.

Hyvä tahtotila

Janne Heilimä uskoo myös vakaasti, että uudella seurakunnalla on hieno mahdollisuus kehittää uutta, palvelevaa ja rakentavaa toimintaa seurakuntalaisille.

— Yhdentymisen lähti liikkeelle seurakuntien sisällä hyvässä tahtotilassa. Pidän tärkeänä siitä, että kukaan ei liittynyt mihinkään, vaan päätimme perustaa aivan uuden seurakunnan, jossa kaikki ovat tasavertaisia, Heilimä muistuttaa.

— Näin kaikki oman seurakunnan papit tulevat tutuiksi. Kaksitoista seurakuntapastoria on jo aloittanut. He ovat ottaneet tehtävän ja seurakuntalaiset hyvin vastaan, Heilimä toteaa.

Syksyllä pidettävät seurakuntavaalit tuovat oman lisänsä valmisteluihin. Ehdokashankinta on parhaillaan käynnissä, ja marraskuussa valitaan historian ensimmäiset luottamushenkilöt uuteen Meri-Porin seurakuntaan.

— Uudet järjestelyt Meri-Porissa vaikuttavat myös seurakuntatoimistojen aukioloaikaan.

- Ahlaisten seurakuntatoimisto, Föörikuja, seurakuntakoti. Avoimna keskiviikkoisin klo 13-15. Puhelin 0447 309 635.
- Pihlavan seurakuntatoimisto, Pihlavan kirkkotie, seurakuntatalo. Avoimna ma-pe klo 9-12. Puhelin 0447 309 660.
- Reposaaren seurakuntatoimisto, Merimiehenk. 1, Pappila. Avoimna maanantaisin klo 13-15. Puhelin 0447 309 685.

Meri-Porin uudet papit kutsumustyössään

— Haluan olla ihan tavallinen ihminen ja tavallinen pappi ja toimia näissä puitteissa armon välittäjänä, tiivistää tehtävänsä **Albert Halonen** (24), joka aloitti Pihlavan seurakuntapastorina marraskuun lopulla.

Hän kokee ensimmäisen työpaikkansa johdatusena aivan samoin kuin **Helena Kuusiranta** (41), joka aloitti huhtikuussa Ahlaisten ja Reposaaren seurakuntapastorina. Halosen kutsumus vahvistui lukiossa, Kuusirannan vähitellen elämän myötä.

Molemmat kiittelevät luonnonkaunista, idyllistä työympäristöä, josta he saavat nauttia. Ahlainen, Reposaari, Yyteri, Mäntyluoto, Kallo, Uniluoto, Halssi...

Pappivai opettaja?

Albert Halonen on syntynyt Porissa.

— Isoäitini muistaa, että olen jo 4-vuotiaana sanonut, että minusta tulee pappi. Oma hengellinen herääminen ja uskonasioiden omakointuminen tapahtui lukiossa. Kutsumukseni alkoi vahvistua, Albert Halonen kertoo.

Hän haki opiskelemaan teologiaa Joensuuhun, Itä-Suomen yliopistoon. Papin kutsun ohella hän koki myös opettajan kutsumusta, ja haki sen vuoksi myös suomen kieltä ja kirjallisuutta opiskelemaan samaan paikkaan. Hän pääsi molempiin, mutta valitsi lopulta teologian.

— Ajattelin, että papin työ on monipuolisempaa. Ja tässä työssä on mahdollista myös opettaa, hän perustelee.

Albertin vaimo, Pomarkusta kotoisin oleva **Ulla-Maija** opiskeli Joensuussa samaan aikaan miehensä kanssa sairaanhoitajaksi. Perheen kaikki kolme lastakin ovat syntyneet siellä. Mummulan matkat ovat perheen Poriin muuton myötä lyhtyneet huomattavasti.

— Olen sitoutunut seurakuntaan ja haluan olla täällä pitkään. Haaveena on löytää perheelle koti Meri-Porin seurakunnan alueelta, Albert Halonen kertoo.

Sairaanhoitaja vai pappi?

Helena Kuusirannan unelma-ammatti pikkutyttöä oli sairaanhoitaja.

— Jouduin lapsena leikkaukseen. Sairaanhoitaja, joka kuljetti minut osastolta leikkauksaliiniin, toivotti minulle Taivaan Isän siunausta. Hänestä tuli idolini. Halusin itsekin opiske-

Mitkä virret valittaisiin? Albert Halonen ja Helena Kuusiranta kiittelevät papin työn monipuolisuutta.

kella isona sairaanhoitajaksi ja auttaa muita, kertoo Laviasta syntyisin oleva Helena Kuusiranta.

Hän myös toteutti unelmansa ja valmistui sisätautien ja kirurgian sairaanhoitajaksi. Valmistuminen osui lama-aikaan ja tarjolla oli vain pätäköt. Kuusiranta päätti jatkaa opintojaan diakonissaksi. Hän koki seurakuntatyön omakseen ja tunsii olevansa omimillään ihmisten kohtaamisessa. Mielestä alkoi kytä myös ajatus uusista haasteista, teologian opinnoista.

— Ihminen muuttuu ja kasvaa elämän myötä. Kun Taivaan Isä johdattaa, ei tiedä, mistä itsensä löytää. Nyt koen olevani kutsumustyössäni, kertoo Helena Kuusiranta, aviopuoliso ja kolmen nuoren äiti.

Opintonsa hän suoritti työn ohessa, pääosin etäopintoina Itä-Suomen yliopistoon. Hän teki

gradunsa uskontopedagogiikasta ja kokee läheiseksi nimenomaan uskontokasvatuksen ja sielunhoidon.

— Mikään paperinpyörittäjä en ole. Sekin kylä onnistuu, mutta ei ole minun juttuni, hän lisää.

Teologian opinnot olivat niin mielenkiintoisia, että Kuusiranta päätti heti jatkaa niitä pastoraalitutkimuksen aloittamisella. Hän paneutuu parhaillaan Raamatun eksegetiikkaan, selitysooppiin.

Papit kiertävät

Sekä Albert Halonen että Helena Kuusiranta kokevat, että heidät on otettu hyvin vastaan Meri-Porissa. Vaikka Meri-Porin seurakunta perustetaan virallisesti vasta ensi vuoden alusta, nyt jo kaikki papit kiertävät Pihlavan, Reposaaren ja Ahlaisten alueella.

— Kierrosta on kuulunut vain positiivista ainakin minun korviini, Helena Kuusiranta kertoo.

Albert Halosen vastuualueina ovat diakonia ja jumalanpalveluselämän kehittäminen. Pihlavan seurakunnassa on jo työryhmä, joka miettii jumalanpalvelusten elävöittämistä mahdollisimman osallistavaksi.

— Jumalanpalveluksessa on isompia ja pienempiä palvelutehtäviä. Tavoitteena on seurakunnan yhteinen juhla, jossa ihminen voi kokea, että hän tuli palveluksi ja sai palvelua. Ketään ei tietenkään pakoteta palvelemaan. Kirkossa saa istua ihan rauhassa ilman, että tarvitsee pelätä joutuvansa johonkin tehtävään! Monilla on kuitenkin halu palvella. Ja jokainen vapaaehtoinen tuottaa minulle iloa. En ole koskaan sellaisesta vapaaehtoisesta kuullut, joka olisi taakaksi käynyt, murjaisee Albert Halonen.

Meillä on vain yksi elämä, joten nautitaan siitä, sanoo Merja Salmi.

Pirteä pyhäkoulutäti

— Lasten ajatusmaailma on sykähdyttävä. Lasten ilosta saa iloa itselleenkin, hymyilee **Merja Salmi**, joka on parin vuoden ajan pitänyt kaakaopähkoulua Kyläsaaren seurakuntatalolla.

Merja Salmi kertoo, että Pihlavan seurakuntanuorisissa toimivat tyttäret **Saara** (19) ja **Noora** (17) saivat hänetkin mukaan seurakuntaan. Pyhäkoulun pitäminen tuntui sopivalta palvelutehtävältä. Seurakunnasta sai hyvää virikeaineistoa, jossa on myös valmiita hartauksia ja rukouksia. Eikä laulattaminenkaan tunnut Merjasta hankalalta – ovathan oma isä ja velikin muusikkoja.

— Saara ja Anniina toimivat aluksi apuopettajana pyhäkoulussa. Sen jälkeen apuna ovat olleet **Taru**, **Pauliina** ja **Mervi**. Ja äitini oli paistamassa pipareita, joita teimme pyhäkoulussa ennen joulua, Merja Salmi kertoo.

Pyhäkoulu on kerran kuukaudessa, sunnuntaisin klo 15-16.30. Mukana on viidestä kymmeneen pyhäkoululaista.

— Saara ja Anniina toimivat aluksi apuopettajana pyhäkoulussa. Sen jälkeen apuna ovat olleet **Taru**, **Pauliina** ja **Mervi**. Ja äitini oli paistamassa pipareita, joita teimme pyhäkoulussa ennen joulua, Merja Salmi kertoo.

Pyhäkoulu on kerran kuukaudessa, sunnuntaisin klo 15-16.30. Mukana on viidestä kymmeneen pyhäkoululaista.

— Saara ja Anniina toimivat aluksi apuopettajana pyhäkoulussa. Sen jälkeen apuna ovat olleet **Taru**, **Pauliina** ja **Mervi**. Ja äitini oli paistamassa pipareita, joita teimme pyhäkoulussa ennen joulua, Merja Salmi kertoo.

Pyhäkoulu on kerran kuukaudessa, sunnuntaisin klo 15-16.30. Mukana on viidestä kymmeneen pyhäkoululaista.

Pilkettä silmäkulmassa

Moni muistaa Merja Salmen hymyilevää kasvoa Be-Popin Sarpista, josta aviomies **Vesakin** häntä bongasi. Pari vuotta sitten Merja pääsi töihin Diakonialaitoksen Lounas- ja juhlapalvelu Pikanttiin, jossa toimii juhlapalvelun hoitajana. Hänen kauttaan järjestyvät isot tai pien-

HAASTATTELU MARJAANA PERTTULA

Kirkon töissä samassa ammatissa

Seurakuntatyötä ei tehdä virka-aikojen mukaan. Miten asiat perheessä sujuvat, kun pariskunta on samassa ammatissa? Kanttori-, nuorisonohjaaja- ja pappispariskunta kertovat.

Hanna ja Sakari Salminen ovat esiintyneet paljon yhdessä. Tammikuussa Teljän kirkossa järjestetyssä lasten urkusatu-tilaisuudessa Sakari soitti urkuja ja Hanna kertoi tarinaa kuuntelijoille.

Kirkkomuusikot taiteilevat työn ja perheen yhdistämisessä

Kanttoripariskunta Hanna ja Sakari Salminen ehtivät istua yhtä aikaa haastattelua varten pöydän ääreen, vaikka yhteisiä vapaahetkiä on harvoin.

Ymmärrystä ja yhteistyötä

Hanna ja Sakari pyytävät toisiltaan mielipiteitä musiikkiin liittyvissä asioissa. Muutenkin työasioita voidaan Salmisen perheessä puidaa, jos jokin asia on jäänyt mieltäytymään. Kotona asuva kollega ymmärtää paitsi ammatillisesti, myös puolisona.

Makuusioista ei tunnetusti voi kiistellä, vaikka etenkin musiikkimaku jakaa usein mielipiteitä. Hanna ja Sakari kertovat kuitenkin pitävänsä samantyyppisistä musiikeista, eikä toinen tule vääntämään radiota kiinni, jos toinen on valinnut kuunneltavakseen jotain musiikkia.

Salmiset ovat myös konsertoineet yhdessä kvartetissa. Ohjelmiston suunnittelu on mukavaa, kun mielitykset ovat samansuuntaisia. Myös esiintyminen yhdessä on mieluista.

Työn juhlaa

Jos ihmiset yleensä iloitsevat arkipäiville osuvista pyhistä, näkee kanttori asian hieman toisin.

Tietysti suuret kirkolliset juhlapäivät ovat odotettuja meidänkin perheessä, mutta kyllä ne myös ovat vuo-

den työläintä aikaa, Hanna toteaa.

Esimerkiksi jouluaattona työt jaettiin siten, että Hanna aloitti työt aamulla seitsemältä, minä olin kanttorina jouluyön messussa ja näiden välissä vuoroteltiin aattohartauksissa, joista yhdessä lapset olivat mukana esiintymässä, Sakari kuvailee.

Seurakuntalaisten palveluksessa

Kanttori on ennen muuta kirkkomuusikko ja Hanna ja Sakari pitävätkin kumpikin työssään eniten musisoinnista ja kuorotyöstä. Mutta työhön sisältyy paljon myös suunnittelua ja valmistelutyötä sekä erilaisia kokouksia ja tapaamisia, joten vapaa- taiteilijaelämää kanttorina toimiminen ei ole.

Kanttori tekee myös paljon asiakaspalvelu- ja ihmissuhdetöitä, esimerkiksi johtaessaan kuoroja tai sopiessaan toimituksista omaisten tai vihkiparien kanssa. Aina ei ole mahdollista tai tarkoituksenmukaista toteuttaa vain omia visioita.

Kanttorin työ vaatii monipuolista ajattelua. Kanttori voi tarjota seurakuntalaisille myös musiikkia, joka ei ole välttämättä itselle muusikkona erityisen antoisaa, mutta sellainen musiikki voi olla väylä jonkun

seurakuntalaisen luo. Tai joku voi hakea kuoroa, jossa lauletaan "helpoa" musiikkia, Sakari pohtii.

Musiikki yhdistää

Kanttorin työ on perhe-elämän järjestelyjen suhteen melkoista taiteilua. Miten kahden lapsen vanhemmat ovat onnistuneet järjestämään aikatauluunsa työn ja perheen?

Annen työiltoja ovat maanantai ja tiistai, minulla keskiviikko, torstai ja perjantai. Viikonloppuisin vuorotellaan, Vesa valaisee.

Ja kesän leirit jaetaan niin, että olemme vuorotellen kotona. Joskus on kyllä vaihdettu lennossa siten, että toinen on mennyt leirille samalla bussilla, jolla toinen on sitten palannut kotiin, Anne nauraa.

Säännöllisiä yhteisiä vapaapäiviä ei Saarelan perheessä tunneta.

Kun ei ole säännöllistä työaikaakaan, Vesa kommentoi.

Työajaton työ tuo mukanaan myös tarpeen osata rajata työtehtäviä ja tunnistaa omat voimavaransa.

Valitettavasti taitaa olla niin, että melkein kaikki polttavat ensin kerran itsensä loppuun ennen kuin oppivat sanomaan ei, Vesa toteaa.

Kesäisin Saarelat ovat siten toki aina saaneet järjestettyä myös yhteisiä lomaviikkoja. Silloin on usein mukava sulkea työpuhelimen lisäksi kotiovi ja lähteä oman perheen kanssa ulos kaupungista.

Anne ja Vesa Saarela tekevät työtä lasten ja nuorten parissa. Omia ajatuksia työstä voi peilata puolison näkemyksiin, kun koti jaetaan kollegan kanssa.

Iloinen sekoitus työtä ja huvia, vapaata ja velvollisuuksia

Digi-aika ei ole muuttanut perusnuorisotyötä, jota edelleen tehdään kasvotusten ja suurella sydämellä.

Kaksi nuorisotyönohjaajaa, Anne ja Vesa Saarela, kuuluvat Porin seurakuntayhtymän työntekijöiden kokoon. Anne on työskennellyt Keski-Porin seurakunnassa vuodesta 1993, Vesa Teljän seurakunnassa vuodesta 1995 alkaen. Annen vastuualueena on Keski-Porin seurakunnan varhaisnuorisotyön työntekijä, johon kuuluvat muun muassa koululaisten kerhot ja leirit sekä kerhonohtajajakou-

lutus. Vesa vastaa Teljän seurakunnan varhaisnuorten poikakerhoista sekä yhteistyöstä partioliippukuntien kanssa. Kahdessa kymmenessä vuodessa kännykät ja sähköpostit ovat tulleet kaikkien käyttöön. Strategiapalvelut ja turvallisuusunnitelmien kulu-

vat myös työntekijän arkeen. Kännyköillä ja tietokoneilla ei kuitenkaan perusnuorisotyötä tehdä, jokainen lapsi ja nuori pitää edelleen kohdata henkilökohtaisesti ja yksilönä, Anne Saarela muistuttaa.

Äiti paikkaa, jos työntekijä unohtaa

Välillä Anne ja Vesa tekevät työtään sekä vanhempina että työntekijänä. Urheilutalolla järjestetään vuosittain iso sählyturnaus, jota Vesa on yhdessä Keski-Porin ja Länsi-Porin nuorisotyöntekijöiden kanssa järjestänyt. Turnauksessa pelaavat kaikkien seurakuntien sählyjoukkueet. Myös oma lapsemme on ollut siellä pelaamassa ja minä katsomassa pelaajia, Anne kertoo.

Ensimmäisessä sählyturnauksessa huomattiin, ettei Urheilutalolla suunnitelmista huolimatta ollutkaan ruokaa, kun ruokatilauksen vahvistaminen oli unohtunut.

Äitini ajattelin, että pojat pitää ruokkia. Soitin ja selvitin, mikä seurakuntayhtymän suurista keittiöistä on vapaana. Sain muutaman äidin mukaani ja kohta oli jauheliha-keitto valmiina, Anne kertoo.

Saarelan perheen lapset ovat pienestä pitäen olleet mukana seurakunnan toiminnassa vanhempiensa mukana. Nyt omat lapset ovat saman ikäisiä kuin nuoret, joiden parissa Anne ja Vesa tekevät työtään.

Joitain asioita työstä on nyt omien lasten kautta ymmärtänyt uudella tavalla, Anne pohtii.

Rippikouluikäluokkaan kuuluva Saarelan perheen esikoinen puolestaan on kysynyt, voisiko hän saada rippikoulumerkinnän kuitattua sillä, että on lapsista asti ollut mukana konserteissa ja muissa seurakunnan tapahtumissa. Lasten ja nuorten parissa tehtävä työ on siis myös sitä, että omat lapset saavat olla vanhempien mukana.

Ammattitaitona ymmärrys ja mukava yhdessäolo

Kollegan kanssa saman katon alla asuminen ei Saarelan perheessä tarkoita sitä, että työasioista puhuttaisiin juurikaan kotona.

Omia ajatuksiaan voi peilata toisen ajatuksiin, mutta toinen voi myös muistuttaa, ettei työasioita

tarvitse tuoda kotiin, Anne kuvailee.

Kollegat ymmärtävät toisiaan erityisesti epäsuorien työaikojen suhteen.

Jos toinen meistä tekisi kahdeksasta neljään -työtä maanantaista perjantaihin, hän ei varmaan ymmärtäisi esimerkiksi kesän leirirumbaa, Vesa arvelee.

Saarelat ovat itse tyytyväisiä työajattomaan työhön ja pohtivat, että toimistotyöaikoihin sopeutuminen voisi olla mahdollista. Myös työn sisältö on kummallekin mieluista.

Mikä olisi sen hienompaa, kuin järjestää pojille vaikka kevätkerho hupipuistoon. Karrikoiden voisi sanoa, että jos joku muu mies tekee samaa kuin minä, sitä pidetään lapsellisuuna. Minulla sitä sanotaan ammattitaidoksi, Vesa nauraa.

Äiti paikkaa, jos työntekijä unohtaa

Välillä Anne ja Vesa tekevät työtään sekä vanhempina että työntekijänä. Urheilutalolla järjestetään vuosittain iso sählyturnaus, jota Vesa on yhdessä Keski-Porin ja Länsi-Porin nuorisotyöntekijöiden kanssa järjestänyt. Turnauksessa pelaavat kaikkien seurakuntien sählyjoukkueet. Myös oma lapsemme on ollut siellä pelaamassa ja minä katsomassa pelaajia, Anne kertoo.

Ensimmäisessä sählyturnauksessa huomattiin, ettei Urheilutalolla suunnitelmista huolimatta ollutkaan ruokaa, kun ruokatilauksen vahvistaminen oli unohtunut.

Äitini ajattelin, että pojat pitää ruokkia. Soitin ja selvitin, mikä seurakuntayhtymän suurista keittiöistä on vapaana. Sain muutaman äidin mukaani ja kohta oli jauheliha-keitto valmiina, Anne kertoo.

Saarelan perheen lapset ovat pienestä pitäen olleet mukana seurakunnan toiminnassa vanhempiensa mukana. Nyt omat lapset ovat saman ikäisiä kuin nuoret, joiden parissa Anne ja Vesa tekevät työtään.

Joitain asioita työstä on nyt omien lasten kautta ymmärtänyt uudella tavalla, Anne pohtii.

Rippikouluikäluokkaan kuuluva Saarelan perheen esikoinen puolestaan on kysynyt, voisiko hän saada rippikoulumerkinnän kuitattua sillä, että on lapsista asti ollut mukana konserteissa ja muissa seurakunnan tapahtumissa. Lasten ja nuorten parissa tehtävä työ on siis myös sitä, että omat lapset saavat olla vanhempien mukana.

— Mielestäni seurakunnan tehtävä on opetuslapsuutta ihmisiä. Siinä prosessissa pappi on samalla viivalla seurakuntalaisten kanssa kasvattamassa ja oppimassa, Hanna Kämeranta pohtii. Siksi pappikin istahtaa mielellään kirkon penkkiin myös lepäämään. Penkissä viereissä puoliso Jussi.

“Kun ei usein nähdä, ei ehditä riitautua”

Pastorit Hanna ja Jussi Kämeranta työskentelevät kumpikin Länsi-Porin seurakunnassa. Otsikon lausahduksen laukoi Jussin mamma. Viitsissä on totta toinen puoli, Kämerannat arvelevat.

Jussi Kämerannan vastuulla ovat Länsi-Porin seurakunnan nuoret ja nuoret aikuiset, Hanna Kämerannalla lapset ja lapsiperheet. Kumpikin toimittaa jumalanpalveluksia ja hoitaa kirkollisia toimituksia. Nuorten toiminta painottuu iltoihin ja viikonloppuihin, lapsityön tapahtumat taas ovat päiväaikaan. Koska perheeseen kuuluu myös pienen 3-vuotias Viena, on kalenteria täytettävä aikuisten yhteisten vapaiden järjestelyn sijasta lapsen ehdoilla.

Työpaikalla sovitaan ensin työtehtävät, sitten lasketaan kalenterista lapsen hoitopäivät. Arjen aika-tilaukseen menee aika paljon aikaa, Hanna kertoo.

Samassa seurakunnassa työskentelemisen tuntuu molempien mielestä luontevalta. Jussi on voinut olla Hannalle avuksi monissa uuteen työpaikkaan liittyvissä käytännön asioissa ja käytäntöjen neuvomisissa.

Työtä Jumalan kutsumana ja kollegojen tukemana

Molemmat pastorit kokevat olevansa kutsumustyössään, kalenterisulkeetkaan eivät tee työstä epämieluisaa. Työn erityinen luonne auttaa jaksamaan käytännön järjestelyitä ja asettamaan ne oikeisiin mittasuhteisiin.

Pappeus ei ole työpaikka työpaikkojen joukossa, vaan tätä työtä tehdään kutsuttuna, Hanna toteaa.

Hanna iloitsee myös papiston kesken vallitsevasta hyvästä keskusteluyhteydestä. Itselle tärkeiden asioiden jakaminen kollega-puolison kanssa rakentaa omaa perhettä. Tärkeiden hengellisten asioiden ja työpöytätoimien jakaminen muiden kollegojen kanssa muodostaa seurakunnan tapahtumissa. Lasten ja nuorten parissa tehtävä työ on siis myös sitä, että omat lapset saavat olla vanhempien mukana.

Ei teologiriitoja perheen kesken

Teologiaa pidetään usein ristiriitoja herättävänä aiheena. Kahden papin perheessä konflikteilla on kuitenkin välttytty.

Seurusteluajoista lähtien olemme halunneet kuunnella ja kunnioittaa toisiaamme ja toistemme mielipiteitä, Hanna kertoo.

— Haluamme antaa tilaa toisillemme ja myös toistemme mielipiteille, Jussi vahvistaa.

— Kaikesta ei tarvitse olla samaa mieltä. Meillä on kuitenkin ollut aina sellainen asenne, että mieluummin tulee rakentaa kuin repiä, Hanna kuvailee.

Samalla rakentavalla asenteella Kämerannat haluavat myös tehdä työtään pappeina.

Papin työaika on työajantonta, kuten monissa muissakin seurakunnan viroissa. Jussi kertoo, että tälle vuodelle on esimiehen kanssa sovittu erityiseksi tavoitteeksi opetella rajamaan omia työtehtäviä. Viime vuoden lopulla työssä aloittanut Hanna toteaa lähteneensä tarkoituksella varovaisesti liikkeelle antaakseen itselleen aikaa tutustua sekä papin työhön että Länsi-Porin seurakuntaan.

Samassa seurakunnassa työskentelemisen tuntuu molempien mielestä luontevalta. Jussi on voinut olla Hannalle avuksi monissa uuteen työpaikkaan liittyvissä käytännön asioissa ja käytäntöjen neuvomisissa.

Usko osana omaa elämää

Teologia, usko ja hengellisyys ovat luonnollinen osa Kämerantojen arkea ja elämää myös kotona.

— Emme puhu kotona kovin paljoa työstä työasioiden kautta, mutta hengellisiä asioita ja teologiaa sinänsä keskustelemme paljon, Jussi kertoo.

Monet papin työhön kuuluvat kirkot ovat tulleet tutuiksi myös Vienalle. Hanna kertoo tyttärensä esittelevän mielellään valokuvia-albumin kuvia äidin pappisvihkimyksestä.

— Iski, äiti, Viena, arkipiispa, tarajat ylittävän perheen, jonka jäsenet eivät kilpaile keskenään vaan tukevat toisiaan.

Ennen seurakuntatyössä aloittamista Hanna opetteli kotona kirkollisten toimitusten kaavoja. Kun Hanna piti tuon, jatkoi Viena: Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen. Kun työt tällä tavalla tulevat kotiin, on lapsikin kuin kotonaan myös seurakunnan keskellä. Kämerannoille perhe on seurakunta ja seurakunta on perhe.

HAASTATTELU MARI AHVENJÄRVI

Lenkiltä lenkille yksinelävien illassa

Yksinelävien illat jatkuvat kevään ajan kerran kuukaudessa torstaisin Noormarkun seurakuntatalolla ajatuksella iloa kevääseen liik-kumalla.

— Aloitamme jokaisen kokoon-tumisen verryttelyllä ja pienellä kävelylenkillä sauvoilla tai ilman, kertoo **Satu Uutaniemi**.

Maaliskuun illassa 13. klo 18-20 ollaan vielä laskiaistunnelmis-sa.

— Ensin tehdään lenkki ja sit-

ten syödään lenkki, muutoille Uu-taniemi.

Huhtikuun illassa 10.4. koka-taan pizzat. Kevään päätteeksi 17.5. tehdään picnic-/linturetki Yte-riin.

— Tampereelta on tulossa yks-inelävien toiminnassa mukana olevia retkelle Noormarkkuun ja meidän vieraaksemme touko-ke-säkuussa. Toiminta on avointa, mukaan voi tulla oman aikatau-lunsa mukaan.

Yksinelävien toiminnan tunnuskuvaksi löytyi lintu oksallaan.

75-vuotias Raamattu-opisto juhlii maakunnissa

Suomen raamattuopiston 75-vuo-tisjuhlaa vietetään Porin Teljän seurakunnassa 16. maaliskuuta.

— Juhlia on eri puolilla Sue-meä. Järjestämme vuoden aika-na 20 maakunnallista tai alueellis-ta juhlaa. Juhlavuoden teemana on ”Käsi Raamatulla”. Erityisesti nuo-ria halutaan muistaa, kertoo **Heik-ki Mäki-Pesola**. Hän on Raamat-tuopiston vapaaehtoinen julistus-työntekijä.

Raamattuopiston perustaja on tunnettu saarnaaja ja pappi **Urho Muroma**. Järjestö haluaa julistaa evankeliumia, opettaa Raamatuta, tarjota ihmisille hengellinen koti ja tukea lähetystyötä. Säätiöl-lä ja sen kustannusliikkeessä käyte-russanomalla on noin 60 palkat-tua työntekijää ja moninkertaisesti enemmän vapaaehtoisia. Raamat-tuopiston talous on suureksi osaksi vapaaehtoisen tuen varassa.

Porin Teljän kirkossa juhla al-kaa klo 10 messulla, jossa saarnaa

Raamattuopiston säätiön puheen-johtaja, Kankaanpään kirkkoher-ra **Keijo Rainerma**. Musiikissa kanttori **Hanna Salminen** ja Tel-jän kirkkokuoro.

Keittolounaan jälkeen klo 12.30 juhla jatkuu musiikilla ja puheen-vuoroilla. Mukana ovat Teljän kirkkoher-ra **Kaisa Huhtala**, Raa-mattuopistosta julistustyöntekijä **Pek-ka Heiskanen** ja Heikki Mäki-Pe-sola. Musiikissa Vox Humana **Gui-do Kriikin** johdolla.

Tilaisuudessa otetaan käyttöön uusi Viisiikielinen-laulukirja. Kir-ja on syntynyt kuuden kristillisen järjestön yhteistyönä.

— Nyt on vibdoin saatu vii-dennessä herätysliikkeessä käyte-rä laulauksen kukaan. Muka-na on klassikoiksi muodostuneita lauluja sekä aivan uusia. Toivot-tavasti syntyy lauluherätyä, iloitsee Raamattuopiston toiminnanjohta-ja **Timo Junkkaala**.

Suhdekliniikka uudistuu

City.fi:ssä toimivassa Suhdekliniikka-palvelussa ihmiset voivat kysyä parisuhteeseen ja ihmissuhteisiin liittyvistä asioista. Kysymyk-siin vastaavat evankelis-luterilai-sen kirkon perheneuvojat. Kysy-mykset ja vastaukset julkaistaan nimettöminä.

Palvelu on nyt uudistumas-sa. Kysymys-vastauspalstan lisä-ksi palvelussa aletaan julkaista asia-natuntija-artikkeleita eri teemoista kerran kuukaudessa.

— Suhdekliniikka palvelee suo-malaisia heidän parisuhdeongel-missaan, ja palvelun uudistukses-la halutaan saada parisuhteen ei-ripukohdat helpommin ihmisten

löydettäväksi. Kysymys-vastaus-blogauksen rinnalle tuodut artik-kelit tarjoavat kokonaisvaltaisen, kiinnostavan ja hauskan tavan oppia lisää parisuhteen kiemurois-ta, Cityn päätoimittaja **Panu Jans-son** sanoo.

Suhdekliniikan koordinoinnista vastaa Kirkkohallituksen kasvatus ja perheasiat -yksikkö. Palvelussa työtä tekevistä kirkon perheneu-voista suurin osa on myös laillis-tettuja psykoterapeutteja. Heillä on erityisosaamista muun muas-sa parisuhteesta, seksuaalisuudesta, ero- ja uuserpehen kysymyksis-tä, vanhemmuudesta ja lapsen ke-hityksestä.

Nuorten asialla

Ehdolle seurakunta-vaaleissa?

Hans Salosensaari on kiinnostunut seurakunnan asioista ja haavei-lee työurasta diakonina.

Seurakunnan asioihin vaikuttaminen kiinnostaa Hans Salosensaarta.

Länsi-Porin seurakuntaneuvostossa nuorisoa edustaa valtuutettu **Hans Salosensaari**, 22. Nuorella miehellä on neuvostossa paikkansa, ja mieli-pidetä kysytään varsinkin nuoriin liittyvissä asioissa.

Käppärässä asustava Salosensaari opiskelee sosionomi-diakoniksi Dia-konia-ammattikorkeakoulussa. Viik-onloput kuluvat Hartwallin hom-missa hyllyttäjään ympäri Poria.

— Opintoja on nyt vuosi taka-na ja 2,5 edessä. Opiskelu on muka-vaa ja sopivan leppoisaa, Salosensaari kertoo.

Tulevaisuudessa Salosensaari haa-veilee seurakunnan diakonin virasta.

Kitara vei mennessään

Hans Salosensaari kiinnostui mu-siikista ja erityisesti kitaran soitas-ta yläasteella musiikin tunneilla, ja oman kitaran saamisen myötä soit-toinnostus kasvoi entisestään. Vuon-na 2008 Länsi-Porin nuorisotyönoh-jaaja **Jani Lahnavik** pyysi Salosen-

saarta luotsaamaansa bändiin kita-ristiksi.

— Charikessa soittaminen on todella mukavaa, ja bändikaverit ovat mahtavia tyyppejä. Nyt kyllä mieli tekisi jo päästä isommille la-voille esiintymään, vaikka Maata Näkyvissä -festareille, Salosensaari maalaillee.

Hans Salosensaari on muutenkin aktiivinen seurakunnan toiminnas-sa. Toisinaan hän tuuraa työntekijä isien ja poikien pizza- ja peli-illoissa, ja pyydettyänsä avustaa jumalanpal-veluksissa.

Nuorten asialla

Hans Salosensaari oli ehdolla Länsi-Porin seurakuntaneuvoston vuo-den 2010 vaaleissa.

— Viime vaaleissa houkuteltiin erityisesti nuoria ehdolle vaaleihin, joten lähdin listoille mukaan. Vajaa 40 ääntä riittivät läpi pääsemiseen, Salosensaari kertoo.

Salosensaaren mielestä seurakun-nan asioista päättäminen on kiin-nostavaa.

— Saan olla vaikuttamassa asi-oihin, joita seurakuntaneuvostos-sa päätetään. Erityisesti saan sanoa

mielipiteeni nuorisotyöhön liittyvis-sä asioissa. Mielestäni onkin hyvä, että nuorten asioista päättämässä on ihminen, joka tietää, mitä nuorisotyössä tapahtuu, Salosensaari pohtii.

Länsi-Porin seurakuntaneuvos-tossa ei ole mukana muita nuoria, mutta Salosensaari on otettu hyvin mukaan päätöksentekoon. Kokoon-tumisia on 6–7 kertaa vuodessa.

Salosensaaren mielestä seurakun-nan luottamushenkilön tulee olla kiinnostunut seurakunnan asioista. — Kiinnostuneisuus toiminnan kehittämiseen on tärkeää. Eivätkä nuoret ole pahitteeksi, Hans Salo-sensaari hymyilee.

VAULA WRANG

RIPARIPILIAT

www.piplia.fi ■

PÄIVITETYT KARTTA- JA LIITEOSAT!

Värikäs valikoima pienoisraamattuja

Farkkuraamattu ■ Raamatussa vetoketju ja oikea tasku.

Ristiaskelia DVD ■ Pipliaa ja stand-up -huumoria.

Tilaukset myynti@piplia.fi, puh. 010 8386520

Suomen Pipliaseura | PL 54 | 00241 HELSINKI | www.piplia.fi | www.pipliakauppa.fi

Ahlainen

Ahlaisten kirkko

Jumalanpalvelus sunnuntai-sin ja pyhäpäivisin klo 10: Su 23.2. Sanajumalanpalvelus, Albert Halonen, Pekka Tyni. — Su 2.3. Messu, Helena Kuusi-siranta, Hanneli Grönlund. — Su 9.3. Sanajumalanpalvelus, Albert Halonen, Pekka Tyni. — Su 16.3. Messu, Pirjo Tiira, Hanneli Grönlund.

Seurakuntatalo

Lauluilta ke 5.3. 18, kahvi klo 17.30, Anne Saarinen, Hanne-li Grönlund.

Varjonukketeatteriesitys la 15.3. 13. Järj. Nukkero ry.

Partio joka ma 18, 24.2., 3.3., 10.3., 17.3.

Raamattupiiri joka toinen ma 13, parittomat viikot, seur. 10.3.

Perhekerho joka toinen ke 10, parittomat viikot, seur. 26.2., 12.3.

Naistenpiiri joka toinen ke 14, parittomat viikot, seur. 26.2., 12.3.

Lähetyspiiri joka toinen ti 13, parilliset viikot, seur. 4.3., 18.3.

Vanhusten rivitalo

Hartaus to 27.2. 12.

Diakonissan vastaanotto

Ti 9–11, ke EU-kassien jako 9–10. Ei diakonissan vastaan-ottoa viikolla 8.

Keski-Pori

Keski-Porin kirkko

Messu sunnuntaisin ja pyhä-päivisin klo 10: Su 23.2. An-tero Virtanen, Pekka Aalto, Aila Tiainen (teksti), Juhani Romppanen, kirkkokah-vi (Pormestarinluodon piiri-neuvosto). — Su 2.3. Konfr-maatiomessu, Tapio Hietalah-ti, Tuija Kruus, Tiina Jokiperä, Mikko Jokinen, Ruosniemen Seurakuntakuoro, Päivi Holkko, Heini Kontinen (viulu), kirkkokahvi (ydinkeskustan diakoniatyö). — Su 9.3. Kari Erkkola, Tapio Hietalahti, Kirk-kokuoro, Guido Kriik, kirkko-kahvi (keskustan alueen piiri-neuvosto). — Su 16.3. Tuija Kruus, Pirkko Heikkilä, kirkko-kahvi (lähetystyö).

Keski-Porin kirkon iltamu-siikki Su 2.3. 18 ”Oskar Meri-kannon yksinlaulut”, Johann Tilli (basso), Juhani Romppa-nen (urut). — Pe 7.3. 19 ”Noo-an arkki” Laivaston soitokun-ta, Turku, kapellimestarina Eli-as Seppälä, Markku Hietahar-ju (urru).

Tuhkakeskiviikon messu ke 5.3. 18, Tapio Hietalahti, Tiina Jokiperä.

Konsertti su 9.3. 18, Vox Hu-mana, Cantores Vesperi, Gui-do Kriik, Keski-Porin ystävyys-seurakuntatyö.

PORIN SEURAKUNNAT helmi - maaliskuussa 2014

Kasteperheille kutsu myssykirkkoon

Myssypiiri muistaa Noormarkun vauvoja.

Vain paras on kyllin hyvää noormarkkulaisille vauvoille. Rakkaudella ja rukouksen hengessä syntyy pehmeitä villamyssyjä jokaiselle tänä vuonna kastettavalle uudelle seurakuntalaiselle. Lankakin on parasta mahdollista, merinovillaista baby-lankaa.

Tammikuussa aloittanut myssypiiri kokoontuu Noormarkun pappilassa joka tiistai. Ajatus rukouksen myssystä on lämmittänyt mieltä niin, että neulotusta riittää kirjastohuoneen täydeltä. Jotkut ovat myös halunneet lankakerän kotiläksykseen, kun ei ole päässyt kokoon-tumisiin mukaan.

— Seurakunnan vuositteemana on rukous. Vauvalle lahjoitettava myssy kuvaa rukouksen lämpöä ja suojaa. Tämä on rukouksen myssy,

kuvailee Noormarkun kirkkoherra **Kari Penttinen**.

Seurakunta järjestää sekä kevät-että syyskaudella myssykirkon, jonne kaikki kastevauvat kutsutaan. Myssyt jaetaan siellä. Niin myssyt kuin vauvatkin ovat erilaisia ja vähän eri kokosiakin. Perinteisten vauvavärien vaaleanpunaisen ja –sinisen lisäksi voi valita vauvalleen esimerkiksi vihreän, valkoisen tai oranssin myssyn.

Jokainen tekee omaan tahtiin. Sosiaalinen puoli myssypiirissä on hyvin tärkeää, muutenhan voisi neuloa kotonakin, toteaa **Laimi Peltola**, joka toimii myssypiirin vastuhenkilönä. Idean myssypiiristä kehittäi **Kristiina Huhtanen**.

Kokoon-tumissa ei vain neulota, vaan myös lauletaan ja pidetään lopuksi hartaushetki. Pullakahvit nautitaan sopivassa välissä. Puheensorinasta päätellen

toisten tapaaminen on yksi tärkeä syy tulla neulekokoon-tumisiin. Tieto piiristä on kulkenut muun muassa perinteisen ja hyväksi havaitun puskaradion kautta. — Ajatus rukouksen myssystä todella lämmitti, ehkä meitä on siksi niin paljon. Kaikki eivät ole nyt paikallakaan, kokoa Ulla Wrang piiriläisten tunteuksia.

Noormarkussa kastetaan vuodessa noin 70 vauvaa. Myssyjä syntyy helposti sen verran. Neulotien täytyy viimeistään syksyksi ideoida uusi projekti. Aiemmin Noormarkussa on neulottu Etiopian vauvoille nauttuvia. Niitä on lähtenyt matkaan tarkalleen sanoen 121 kappaletta.

TEKSTI JA KUVA MAJJA-LEENA SEPPÄLÄ

Myssypiiri joka tiistai klo 10-12 Noormarkun pappilassa.

Pöydän ääressä Anja Mäkinen, Hannele Suojanen, Laimi Peltola, Virpi Salmi, Ulla Wrang, Kristiina Lam-ma ja Anneli Lindholm. Takana Eila Nummijärvi, Leila Suominen, Katriina Uotila, Seija Vikman, Mar-git Hakulinen ja Riitta Ranne.

Aamuehtoollinen ke 12.3. 8, Laura Koukkari, Guido Kriik.

Talvisodan päättymisen muistohetki to 13.3. 18, Sveisikkö, Guido Kriik.

Tuomasmessu su 16.3. 18.

Sanan ja rukouksen ilta Ti 18.30: 25.2. Eeva-Riitta Koivis-to, Porin Ylistyslaulajat. — 4.3. Porin Kristillisen koulun ilta, Jukka Hiltunen, Porin Kristilli-sen koulun opettajat. — 11.3. Jukka Partala, Missioryhmä, Lea Leppänen. — 18.3. Raija Majanen, Krista ja Pete.

Kirkko avoinna joka arkipäivä 10–13, klo 12 mahdollisuus yhteiseen rukoukseen.

Keski-Porin kirkkotupa

Miesten raamattupiiri ma 18, parilliset viikot, Matti Ber-gius, Timo Tamminen, 3.3., 17.3.

Raamatun kertausharjoi-tukset pe 10.30, parilliset vii-kot, 21.2., 7.3., 21.3.

Ruosniemen kirkko

Messu sunnuntaisin klo 12: Su 23.2. Antero Virtanen, Gui-do Kriik, keittolounas. — 2.3. Kari Erkkola, Juhani Romppa-nen. — 9.3. Kari Erkkola. — 16.3. Tuija Kruus.

Raamattuluontosarja mes-sun ja keittolounaan jälkeen su 23.2. n. klo 13.45. ”Kuka mi-nä olen?” — henkilökuvia Raa-matusta”, kaksi raamattuluen-taa, kesto yht. n. 1,5 h. Jesajan kirjasta luennoi Eero Kavasto, Jaakobin kirjasta Juhana Tar-vainen, lastenhoito järjestet-ty. Sarja jatkuu 30.3. ja 27.4.

Nuorisokaisten messu su 16.3. 16.

Tarinatupa kerran kuukau-dessa to 13, 20.2. ja 20.3. Toi-minnasta vastaavat Keski-Po-rin seurakunnan Anna ja Arvo -vapaaehtoiset, tiedustel-lu Elina Virtalaine, p. 0400 309 821.

Anna ja Arvo -vapaaehtoi-set kokoon-tumista to 13, 6.3. ja 10.4. Uudet Ruosniemen alueen vapaaehtois-työs-tä kiinnostuneet voivat ottaa yhteyttä Elina Virtalaineeseen p. 0400 309 821.

Viikkotoimintaa: Tyttökerho ma 16.30–18, nuorisotyönoh-jaaja Anne Saarela, p. 0400 309 836. — Seurakuntakuo-ro ma 17.30, Päivi Holkko, p. 0400 309 838. — Hopeake-ri ho ti 12–14, parittomat viikot, 25.2., 11.3., 25.3. — Raamat-tupiiri ti 18, parittomat vii-kot, Pirkko Heikkilä, p. 0400 309 833, 25.2., 11.3., 25.3. — Perhekerho ke 10–11.30, Eli-na Virtalaine, p. 0400 309 821, ei viikolla 8. — Lähetysilta ke 17.30, parilliset viikot, 5.3. Laura Koukkari. 19.3. Pirkko Heikkilä ja Majja Mäkelä.

Hyvelä

Raamattupiiri Tammisella (Lottakierintie 42b) ma 18, pa-rittomat viikot, Timo Tammi-nen, p. 040 055 098, 24.2., 10.3., 24.3.

Toejoen pappila

Lähetysilta to 6.3. 18.30, Hanna Lindberg (Kylväjä), Reetta Uusitalo, Leena Var-

tia-Tuominen, Kaarina Karp, kahvit.

Virsilauluilta to 20.3. 18.30 Guido Kriik, Leena Vartia-Tuo-minen, yhteisvastauinto, Lea Rantamaa, kahvi 18.

Rukousilta su 18.30, paritto-mat viikot, 2.3., 16.3.

Tyttökerho ma 15.30–16.45, tied. nuorisotyönohjaaja An-ne Saarela, p. 0400 309 836. **Perhekerho** kokoontuu Pormestarinluodon seurakunta-kodilla ke 10–11.30, diakonia-työntekijä Lea Rantamaa, p. 0400 309 836. — Ruokailu ke 12–13. — Raamattupiiri ke 18.30, parilliset viikot, Marjatta Kataja, p. 044 3634846, 5.3., 19.3. — Lähetyspiiri ke 14, parittomat viikot, 26.2. Pirkko Heikkilä ja Paula Hämäläinen, 12.3. Laura Koukkari, 26.3. Eeva-Liisa Virkkunen. — Kah-vi- ja teetupa joka la 13–15. — Luojan luomien lepposat lauantait la 13: kuukauden 1. kirjastolauantai, kuukauden 2. laululauantai, kuukauden 3. runolauantai, kuukauden 4. käsityölauantai, 22.2., 1.3., 8.3., 15.3., 22.3.

Tipurinkatu 20 vanhustentalo

Diakonissan vastaanotto van-hustentalon kerhohuoneella kerran kuukaudessa to 10–11, 27.2. ja 27.3. Alussa Aamun Sana, verenpaineen mittaus-ta ja keskustelua. Voidaan so-pia myös kotikäynti, p. 0400 309 834 Lea Rantamaa, dia-konissa.

Pormestarinluodon seurakuntakoti

”Polkupyöräretki Viroon” su 23.2. 14, Antero Virtanen ja Maritta Grönnroos kertovat vi-deokuvin pyöräretkestään Vi-rossa, kahvi.

Messu su 9.3. 12 Antero Vir-tanen.

Viikkotoimintaa: Mesikäpä-

kauden 2. pe, Irma Kiviniemi, p. 040 727 4487, 14.3., 11.4., 9.5.

Pormestarinluodon koti, Pe-räsimentie 5: Ollaan yhdessä -kerho ke 13.

Lyttälän rukoushuone

Messu su 23.2. 12.30, Eeva-Liisa Virkkunen, Juhani Romppanen.

Perhekerho joka toinen ke 10–11.45, parilliset viikot, diakoniatyöntekijä Lea Rantamaa, p. 0400 309 834, 5.3., 19.3.

Toukari

Kuntokerho ti 10, parilliset viikot, Lea Rantamaa, p. 0400 309 834, 4.3., 18.3.

Seurakuntakeskus

Sanan lähteellä ilta la 22.2. 18, Jeesus opettaa ruokoi-lemaan, Heikki Nummijärvi, Pekka Aalto, musiikki Luk-karin koulun pojat, Healing Rooms -rukoustimmi, kahvi-tarjoilu, 2. krs.

Retkipiiri pe 28.2. 18.

Laskiaististain hemekeito-lounas ti 4.3. 10–13 Keski-Po-rin ydinkeskustan diakonia-työn hyväksi, koristelampaita myynnissä Keski-Porin srkn ruoka-avun hyväksi.

Paastonajan hiljentymis-hetket kappelissa 5.3.–19.4. Aloitus tuhakeskiviikkona 5.3. 11.15 messu ja tuihkal-merkitysminen, Veijo Järvi-nen. Hiljentymishetket jatkuvat joka arkipäivä ja lauan-tai 11.15–11.45, myös hiljai-sella viikolla ja pääsiäislauan-taina. Raamatuntekstejä, vir-siä, rukousta.

Luento hesykytisestä ru-kousperinteestä ke 5.2. 17, Veijo Järvinen, 4. krs.

Lähetysten myyjäiset to 20.3. 11–13.

Vikkotoimintaa: Lähetys-piiri ma 18.30. — Veisuhet-ki ti 13 (4 krs), parittomat vii-kot, Virsilaulua ja hengellisiä lauluja sekä Raamatun sa-naa, kahvit, 25.2., 11.3., 25.3.

— Merimieskirkkopäivä ti 15. — Miesten työpiiri ke 18.30. — Raamattupiiri to 10, Pirkko Heikkilä, p. 0400 309 833.

— Rukouspiiri kerran kuukau-dessa to 11.45, 13.3., 10.4. ja 8.5. — Rukous Suomen puolesta to 13–14 kappelissa. — 40+ raamattupiiri su 17, pa-rittomat viikot, Esa Bärilund, p. 050 365 4111, 23.2., 9.3., 23.3.

Musiikkitoiminta

Seurakuntakeskus 5. krs musiikkisali: Kamarikuoro Vox Humana ke 17, Guido Kriik, p. 0400 309 837. — Kirkkokuoro ke 18.30, Guido Kriik. — Tuomasuoro ja soittajat, Päivi Holkko, p. 0400 309 838. — Porin Ylistyslaulajat to 18, Toni Tontti, p. 0440 803 388. — Cantores Vesper pe 16, Guido Kriik.

Ruosniemen kirkko: Ruosniemen seurakuntakuoro ma 17.30, Päivi Holkko, p. 0400 309 838.

Mikonkatu 8

Muksupiiri (= perhekerho) ke 10–11.30, Eija Lindholm, p. 0400 309 641 ja Mikko Salonen p. 0447 309 648.

massa ja Väinölässä ei perhekerhoa. Yhteisen perhekerhon jälkeen on mahdollisuus osallistua rukoushetkeen kirkkosalissa klo 12-15 ja jatkaa siitä SYKE-päivän vapaaehtois-
 en maksun luonaalle alakeran Koivula-saliin.

Päiväkerhot: Teljän kirkko ma ja to 9-12. Ti ja pe 9-12 ja 13-16. Lastenohjaaja Irmeli Koski-Tuuri. — Väinölin kirkko ma ja to 9-12. Ti ja pe 9-12 ja klo 13-16. Lastenohjaaja Eeva Siira. — Kalaholman kerho huone, Uittomiehentie 8 b, ma ja to 9-12. Ti ja pe 9-12. To avoin päiväkerho 17.30-19. Lastenohjaaja Sari Pirhonen. — Sampolan kerho huone, Puhuritie 10, Ma ja to 9-12. Lastenohjaaja Susan Yrjölä. — Ti ja pe 9-12. Lastenohjaaja Susan Yrjölä. — Esival-
 lankadun päiväkerho, Esival-
 lankatu 6 ti ja pe 9-12. Lastenohjaaja Susan Yrjölä.

Itäpäiväkerhot: Kalaholman toimipisteessä (Uittomiehentie 8b) toimii 1. ja 2. luokan oppilaille tarkoitettu itäpäiväkerho. Iltis kokoontuu jokaisena koulupäivänä klo 11-17.

Pyhäköulut: Teljän kirkko, Koivistonpuistikko 50, su 10-11. — Väinölin kirkko, Päkintie 1, su 12-13. — Teljän kirkko, Kuvispyhäkoulu joka toinen to 17. Ilmoittautuminen paikan päällä. — Eskoilestadiolaisten rukoushuone, Koivistonpuistikko 53, parillisin viikon to 18. Teljän ja Väinölin pyhäkouluissa kolehdin kerähausa kolehtikoira/kissa. Pyhäkouluista voit tiedustella Eija Kymäläinen p. 0400 309 795 s-posti: eija.kymalainen@evl.fi.

Perhekerhot Teljän kirkossa: Vohvelikirkko su 23.3. 10, lapsikuoro, varhaisnuorisotyön tiimi. — Vauvakirkko su 23.3. 16, Noora Tapiainen, Pia Ylitalo-Maunula, kirkkosesteet.

Kiitos

Lämmin kiitos Lions Club Pori/Koivisto, Vähävaraisen lasten päiväkotiyhdistys ja MLL lahjoituksistanne Teljän seurakunnalle. Vuodenvaihteessa saaduilla lahjoituksilla voimme tukea apua tarvitsevia diakoniatyön kautta.

Reposaari

Reposaaren kirkko

Jumalanpalvelus pääsääntöisesti sunnuntaisin ja pyhäpäivisin klo 12: Su 23.2. Sana-jumalanpalvelus, Albert Halonen, Pekka Tyni. — Su 2.3. Messu, Helena Kuusiranta, Pekka Tyni. — Su 9.3. Potkukeikkakirkko, yhteislähtö pappilan pihasta klo 11.30, Albert Halonen, Pekka Tyni, kirkkohäviyt Yhteisvastuun hyväksi. — Su 6.3. Messu, Pirjo Tiira, Hanneli Grönlund.

Pappila

Varjonukkekatteriesitys la 15.3. 16. Järj. Nukkeroray.

Perhekerho joka ti 17-18.30.

Keskustelu- ja raamattupiiri joka ti 13-14.30.

Kuntokerho joka ke 13-14.30.

Askartelukerho to 6.3. ja 20.3. 16-18.

PORIN SEURAKUNNAT helmi - maaliskuussa 2014

Matkoja Eurooppaan ja kotimaahan

Budapestiin huhtikuussa
 Noormarkun seurakunnan Unkari- työ järjestää ystävyysseurakuntamatkan kevääseen Budapestiin 25.-29.4. Matkan hinta 645 euroa/hlö jaetussa kahden hengen huoneessa hotelli Erzsébetissä (Elisabet) kaupungin keskustassa lähellä kahvelykatua, Tonavaa ja kuuluisaa isoa kauppahallia.

Ilmoittautumiset ja tiedustelut Pirkko Isoaari p. 050 3424743 tai Kristiina Johansson p. 044 7309713.

Viroon heinäkuussa

Kulttuurimatka Viroon 11.-13.7. Matkalla on mukana kamarikuoro, joka on koottu Keski-Porin seurakunnan kuo-rojen Vox Humanan ja Cantores Vesperin laulajista. Vierailu mm. Keski-Porin ystävyysseurakunnassa Martnassa, Vigalan kirkossa sekä messussa Tallinnan tuomiokirkossa. Matkanjohtajana **Guido Kriik**. Hinta 350-380 euroa matkustajamäärästä riippuen, sis. laivamatkat ruokailuihin, majoituksen hotellissa (Meriton Conference and Spa) aamiaisineen, bussikuljetukset koko matkan aikana sekä matkahojelman. Ilmoittautumiset Guido Kriik,p. 0400 309837 tai Aulis Haavisto p. 041 7751631.

Wittenbergiin ja Prahaan kesäkuussa

Keski-Porin seurakunnan matkailu-aosto järjestää 22.-29. kesäkuuta

ryhmämatkan Lutherstadt Wittenbergiin ja Prahaan. Turusta Viking Grace -laivalla Ruotsin halki, ja ensimmäisenä majoitutaan Lutherstadt Wittenbergiin. Sieltä jatketaan Prahaan, jossa majoitutaan Parkhoteliin kahdeksi yöksi. Prahaan tutustutaan oppaan johdolla. Kotimatkalta yövytään Varsovassa ja Kaunasissa, ja viimeinen laivamatka tehdään Tallinnasta Helsinkiin.

Seurakunnan edustajana mukana kirkkoherra Kari Erkkola. Hinta noin 1 095 euroa/hlö edellyttäen 25 hengen ryhmää. Hintaan kuuluvat bussikuljetukset Suomessa, laivamatkat, aamiaiset ja majoitukset kahden hengen huoneissa sekä puolihoito ohjelman mukaan. Ilmoittautumiset ja lisätiedot Eija Karjalainen, p. 050 304 0553.

Oopperajuhlille ja muuallekin

Matka Savonlinnan oopperajuhlille 30.7.-1.8. Majoitus kesähotelli Ooppera. Paluumatkalla tarkoitus päästä Sibeliuksen Ainolaan ja taiteilijakoti Halosenniemen Järvenpäässä.

Hyvä tarkoitus on nauttia "Meidän festivaalin" konsertista Tuusulas-sa 1.8.

Liput Olavinlinnaan Welsh National Operan vierailunäytöksiin; Verdin Nabucco ja Puccinin Manon Lescaut. Oopperaliput on lunastettava hyvissä ajoin, siksi sitova ennakkoilmoittautuminen 330 euron ennakkomaksuna helmikuun loppuun mennessä.

Ilmoittautumisen ja lisätiedot p. 0505204798 tai sähköpostiin annemarie.grundsten@luukku.com

Ruskamatkalle Lappiin

Keski-Porin seurakunnan matkailu-aosto järjestää syyskuussa ruskamatkan Lappiin. Matkalle lähdetään lauantaina 6. syyskuuta aamulla klo 5 Porin seurakuntakeskuksen edestä. Takaisin Poriin palataan 12. syyskuuta.

Matkalaiset yöpyvät Hotelli Palaksessa kahden hengen huoneissa puolihoitolla, johon kuuluvat aamiaiset ja päivällinen päivittäin. Matkalla patikoidaan ja tutustutaan bussin avulla muun muassa Norjan Kautokeinoon. Seurakunnan edustajana matkalle lähtee kappalainen Pekka Aalto.

Matkan hinta riippuu osallistujien määrästä: 530 e/hlö, mikäli matkalle lähtee 45 henkilöä tai 590 e/hlö, mikäli matkalle osallistuu 30 henkilöä. Ilmoittautumiset ja lisätiedot Eija Karjalainen, p. 050 304 0553.

Holy Eucharist

Church in Pori with the Anglican Church in Finland Holy Eucharist at Seurakuntakeskus, Itäpuisto 14, Sundays at 12.30 next 23.2. and 23.3.

Maahanmuuttajat

Ystävyyttä yli rajojen pe 28.2. 18, Eteläpuisto 10 B, katutaso. — Friday Night Fellowship fri 28.2. at 6 p.m., Eteläpuisto 10 B, street level.

Torsta-Akatemia

To 6.3. 14 Matkaillen Porissa, myynti- ja markkinointijohtaja Maria Suomivirta ja markkinointipäällikkö Kirsi Sainio-Lehtimäki Maisasta, srk-keskus, Itäpuisto 14.

Tuomasmessu

Su 16.3. 18, saarnaa Samu Repo, lit. Noora Tapiainen.

Kristilliset yhdistykset

Esikoislestadiolaiset, Koivistonpuistikko 53: Pyhäkoulu ja raamattuli to 20.2., 6.3. ja 20.3. 18. — Seurat su 23.2., 2.3., 9.3. ja 16.3. 15. — Käsitöitä to 27.2. ja 13.3. 18. — Varhaisnuortenilta pe 27.2. ja 13.3. 18. — Kotikuuntelunumero (02) 633 1115.

Evankeliumiyhdistys, Messu Väinölin kirkossa su 16: 23.2. Juhana Tarvainen, 2.3. lit. Juhana Tarvainen, saarna Pasi Virta, 9.3. Juhana Tarvainen, 16.3. lit. Juhana Tarvainen, saarna Janne Peltö-Piri. — Sleyin rukoushuone, Varvinkatu 3: Kotiryhmä to 6.3. ja 20.3.

Kari Penttinen, Heikki Nummijärvi, Houseband. Su 16.3. 17 Mikonkatu 8. "Rukouksen voima", Tapio Hietalahti, Tauno Pihlaja, Houseband. Messun jälkeen iltakahvi/tee. Lap-sille messun aikana pyhäkoulu. — Suuressa mukana – raamattuopettajia Nehemian kirjasta joka toinen ti 18, Teljän kirkko, ks. Teljän tapahtumat s. 13. — Lähetysilta ti 25.2. 18, Puhuritie 10 kerho huone, Tuula ja Henry Liivolain Japanin työn merkeissä, Mario Heinilä, Silja-Maaria Kavasto. — Ketjünkokoajat ke 26.2. 13, srk-keskus, 4. krs. Antti Kiviranta kertoo Tuula ja Henry Liivolain työstä Japanissa. — Me miehet -ilta pe 28.2. 18, srk-keskus, ks. tarkemmin Yhteinen toiminta.

NTKY, Esivallankatu 6: Kultaisen iän kerho ma 13, parilliset viikot. — Raamattu ja keskustelupiiri ma 15, parittomat viikot. — Vuosikokous ke 26.2. 18. — Liisankatu 26 as 32: Keskustelupiiri joka kuun 1. su 14.30.

Porin Seudun Kristilliset Eläkeläiset Kokoukset ti 4.3. ja 18.3. 13, kahvit 12.30, seurakuntakeskus, 2. krs. — Vuosikokous ti 4.3.

Rauhanyhdistys, Louhentie 4. Seurat la 22.2. 18, su 23.2. ja 2.3. 16, su 23.3. 13. — Ompe-luseurat ke 26.2., 12.3. ja 19.3. 18.30. — Mäntäläisten myyjäiset la 1.3. 16. — Ompeluseurat kodeissa ke 5.3. 18.30. — Maitoisten tukialueen vuosipäivä la 8.3. 16. — Lapsi- ja nuorisotyön seurakuntapäivä la 8.3. 17.30. — Seurat ja uusien Siionin laulujen lauluilta su 9.3. 16. — Tiistai-kerho 11.3. 13. — Torstai-kerho 13.3. 18.30. — Keskusteluilta la 15.3. 18. — Seurat, leiri- ja opistoilta su 16.3. 16. — Perhekerho su 23.3. 11.

Siioninvirsiset seurakuntakeskuksessa, Itäpuisto 14, 1. kerros. Seurat joka toinen To 19, seur. 20.2., 6.3. ja 20.3.

Päivystävä pappi Porissa

numerossa 044 557 2774 Numerosta vastataan ma – pe kello 9-15. Keskusteluapua välittömästi, voit keskustella myös nimettömästi.

Palveleva puhelin

numero 01019 00071 su-to kello 18-01 ja pe-la kello 18-03.

Palveleva puhelin ja kirkon verkkoauttamisen palvelut tarjoavat kuulijan ja keskustelijan ympäri vuoden, arkena ja pyhäpäivinä. Palveleva netti löytyy osoitteesta www.verkkoottaminen.fi sekä suomeksi että ruotsiksi.

Radio Dei ja Radio Pori

Päivän porilainen Radio Deissä (95,7 Mhz) maanantaisin klo 16.40. Toimittajana Raino Salmijärvi. Ohjelman on osa tulehilaisten seurakuntien yhteistä Toivon päivä – ohjelmaa.

Seurakuntavaihtoon on kuultavissa keuhäisin ja syksyisin Radio Porin Itäpäävälähe-tyksessä keskiviikkoin noin klo 14.30. Uusinta torstaisin. Radio Porin tajuus on 89,7 MHz.

Mun tie radiokanavalla Eazy101 keskiviikkoin klo 17-17.30, uusinta torstaisin klo 10-10.30. Gospellevyjen äärellä Jussi Kärmäeranta, myös muita toimittajia.

Raamattuja maailmalta

Rovasti Terho Hämeenkorven raamattukokoeimassa on

Raamattuja 166 eri kielellä. Osa niistä on näytteillä Pori kaupunginkirjastossa maaliskuun puolivälistä kuun loppuun.

Raamattukokoelman tarina alkaa kesästä 1973.

— Olin tuolloin töissä Kristiinankaupungin Tiukan seurakunnassa. Kaksi nuorta viroismiestä tuli kirkkoherranvirstastoon kysymään, voisivatko he ostaa minulta vironkieliset Raamatut. Miehet olivat Neuvostoliiton tilatun lämpövoimalaitoksen rakentajia. Kehotin heitä tulemaan uudelleen muutaman päivän kuluttua, tilasin Raamatut Suomen Piipaseurasta ja annoin ne heille, muistelee Hämeenkorpi.

— Nyt, 40 vuodeen jälkeen, kokoeimassa on Raamattuja 166 eri kielellä – siis enemmän kuin kaloja Pietarin kalansaalissa! Raamattuja en suinkaan vain he kaupan hyllyltä, mikä tulisiikin aivan liian kalliiksi.

Suurimman osan hän on saanut lahjaksi tai vaihdossa ulkomaanmatkoiltaan, jokunen on löytynyt keräyslaatoista tai jopa roskiksista.

Terho Hämeenkorvella on Raamattuja 166 eri kielellä.

Kengänpohjaraamattu on vain tulitikkulaatikon kokoinen.

Raamattukokoelman Top 10

Tällä hetkellä Terho Hämeenkorpi listaa rakkaitten Raamattujensa kärkiliistan:

- "Kengänpohjaraamattu", Neuvostoliittoon salaku-
 jetettu venäjänkielinen Jo-
 hanneksen evankeliumi
- Mamamili Wanga, yk-
 si Australian aboriginaalien heimokielistä
- Il-Bibbia, Raamattu mal-
 tankielellä
- Liivinkielinen Uusi Testa-
 mentti
- Biibeli, eskimonkielinen Raamattu
- Färiinkielinen Uusi Testa-
 mentti
- Raamattu katalaaniksi
- Raamattu tui-kielillä Ghamasta
- Friisinkielinen Raamattu
- Luukkaan evankeliumi kap-
 verdeksi.

Raamattunäyttely

Porin kaupunginkirjaston aikuisten lainausosastolla 15.3. - 31.3.

Kesä- ja päiväkerhoihin ilmoittautumiset

Eri puolilla Poria on viime vuoden tapaan kesäkerhoja lapsille. Ne toimit-
 mivat kolme viikkoa 2. – 19. kesäkuuta. Kesäkerhoihin on porievl.fi-
 nettisivun kautta sähköinen ilmoittautuminen ajalla 17. – 31. maaliskuuta. Päiväkerhojen lapset voivat ilmoittautua suoraan omille lasten-
 ohjaajilleen.

Lasten päiväkerhoihin, jotka alkavat syksyllä, viikolla 33 on samoin sähköinen ilmoittautuminen. Ilmoittautumislomake on porievl.fi-netti-
 sivulla aikavälillä 7.-22. huhtikuuta. Nykyiset päiväkerholaiset voivat ilmoittautua suoraan lastenohjaajille. Ilmoittautumiset kesätoimintaan ja syyskauden päiväkerhoihin ovat eri aikana sekaannusten välttämiseksi.

Kesäkansi nousi suosikiksi

Pyysimme tammikuun lehdessä lukijoita äänestämään viime vuoden lehtien parasta kantaa. Ääniä tuli mukavasti, ja voittajat ovat nyt selvillä.

Kolmannes (33 %) äänestäjistä antoi äänensä kannelle numero 5, joka esittelee näkyvän Keski-Porin kirkkotoiminnasta. Kuvan on ottanut **Arto Eriksson** kesällä 2013. Toiselle sijalle kiilasi pääsisäislehden kansi (numero 3) äänisaaliinaan 25 prosenttia ja kolmanneksi ylsi numero 10 eli joululehden kansi, joka sai 19 prosenttia äänistä.

Äänestäneiden joukosta arvottiin kolme voittajaa, jotka saavat **Arto Ahvenjär-**

ven Koko perheen hartauskirjan. Voittajat: **Helena Haapamäki** Uusi-
 niitystä, **Eila Träskelin** Enäjärveltä ja **Merja Leppänen** Noormarkus-
 ta. Kirjapalkinnon on lähetetty voittajille. Kiitokset kaikille äänestys-
 seen osallistuneille.

Verkkosivuista käyttäjätutkimus

Porin seurakuntien verkkosivuilla porievl.fi oli ajalla 15.9.2013–10.1.2014 mahdollisuus osallistua sivujen käyttäjätutkimukseen. Mahdollisuutta käytti hyväkseen vajaat 400 vierailijaa.

Pääsääntöisesti sivuihin oltiin tyytyväisiä, kouluvirnosanaksi vastaa-
 jat antoivat 8,23 ja käyttäjätyytyväisyyssasteikolla 1–5 sivuston arvosa-
 naksi tuli 3,81. Parannettavaakin käyttäjät sivuista toki löysivät ja vastaajien
 huomioiden pohjalta sivuja voidaan kehittää eteenpäin. Kiitokset kaikil-
 le tutkimukseen osallistuneille!

Yhteistyötönsä jättäneiden vastaajien kesken suoritettussa arvonnassa Keski-Porin kirkon 150-vuotisjuhla-levyn (Hans Fagius: The French Organ Symphony) voittajiksi tulivat **Elina Rahti**, **Harri Myllysuu** ja **Harri Saine**. Arpa suosi porilaisia vastaajia, onnittelut voittajille.

Porin ev.lut. seurakuntayhtymän
Mummun Kamari
 hakee nuoria

KESÄTÖIHIN 2.6. – 13.6.2014

seurakuntien kesäkerhoihin, kaupunkileireille ja Mummun Kamariin

15 – 17 –vuotias porilainen nuori, reipas, iloinen ja oma-aloitteinen

Työaika 25 h viikossa

Palkka 300€

Hakuaika 19.2. – 16.3.2014. Hakulomakkeita voi noutaa Mummun Kamarista arkisin klo 11 – 15 (Seurakuntakeskus, Itäpuisto 14.) tai tulostaa sivustolta <https://porievl.fi/tyopaikat>

Hakulomakkeiden palautus 16.3.2014 mennessä Mummun Kamariin tai osoitteella Seurakuntapalvelut/Satu Katila, Eteläpuisto 10B, 28100 Pori

Lisätietoja: Satu Katila p. 0400 - 309784

Leirielämä sopii konkarille

Leirikonkarit Tiina Jokiperä ja Lauri Koivisto pakkaavat laukkunsa muutamassa minuutissa. Laurilla on oma leirimuki.

vanhempia tai muita läheisiä. Jollekin voi iskeä koti-ikäväkin, mutta siinä auttaa keskustelu tai soitto kotiin. Leireillä on turvallisia aikuiskontakteja.

Ollaan tässä ja nyt

Leirien tutustumisleikeillä on suuri merkitys. Tiinan tähtihetkiä on, kun hän saa nuoret osallistumaan. Kun leikkeihin nuivasti suhtautunut unohtaa roolinsa ja innostuu mukaan, unohtaa, että piti koko hommaa lapsellisena.

— 15-vuotiaat yrittävät olla hirtittävän aikuisia. Yritän sanoa, ettei pitäisi lopettaa leikkimistä ja hauskanpitoa. Saa nauraa, saa pitää hauskaa. Tähtihetkiä on myös iltahartauksissa, kun leiriläiset istuvat tai loikoilevat hiljaa kuunnellen ja asioita miettien.

Laurin mielestä vakavastakin on helpompi puhua, kun on yhdessä leikitty. Parasta leirielämässä on yhdessä tekeminen eri muodoissa.

— Iästä riippumatta leiriläiset ovat parhaita asiantuntijoita, ohjelma muokkautuu leiriläisiä kuunnellen, ryhmät ovat erilaisia.

— Leirillä ei ole liikaa yritystä, jo luonnossa olemisen on monelle poikkeuksellinen elämys. Leirinuo- tion äärellä istuminen ja makkaran paistaminen on mahtava juttu. Yhteislaulukin on hienoa riippumatta siitä laulaako itse mukana, Lauri muotoilee.

MAIJA-LEENA SEPPÄLÄ

Talvilomaviikko kuluu mukavasti riparilla vuodesta toiseen.

Keski-Porin seurakunnan nuorisotyönohjaaja **Tiina Jokiperä** laskeskelee leireilleensä isose- na, kesätyöntekijänä ja 22 työvuotensa aikana ainakin sata riparia ja vielä enemmän muita leirejä, kuten isoisa- ja nuortenleirejä. Usein hän on mukana myös varhaisnuorten leireillä, vaikka pääasiassa työnsä on rippikoulu- ja nuorisotyössä.

Tiina on tottunut siihen, että vuoden työajasta on kolme kuukautta leiripäiviä.

— Jos on kuukausi ilman leirielämää, niin rupeaa jo miettimään, että koskas se seuraava alkaakaan. Pakkaaminen sujuu 10 minuutissa. Tosin leirin perusvarustuksia on paikan päälläkin, kaikkea ei tarvitse viedä mukanaan.

Lauri Koivisto toimii parhailaan vs. nuorisotyönohjaajana Porin Teljässä. Kohdalle osunut rippikoulu ei nuorta miestä hätkähd- dyt. Hän valmistui vuodenvaihteessa kirkon nuorisotyönohjaajaksi tutkintona sosionomi (AMK), mutta leiriohjaajana hän on jo konkari. Oma rippileiri oli kymmenen vuotta sitten näihin aikoihin. Sen jälkeen leirikokemusta on kertynyt kymmeniltä ripareilta, tyttö- ja poikaleireiltä ja myös diakonia- leireiltä.

Ensimmäinen diakonialeiri oli kuurojenleiri, jossa viittomakieltä osaamatonkin pärjasi aivan hyvin. — Siellä oppi, että kaikkien ihmisten kanssa pystyy kommunikoimaan, vaikka ei yhteistä kieltä osikaan. Leirit ovat opettaneet olemaan hetkessä läsnä, aistimaan mitä on menossa ja olemaan leiriläisiä varten. Eikä pidä liikaa ajatella, että tietyn ikäiset tekevät tiettyjä asioita. Pulkkamäkeen tai petanque-peliin ei ole ikärajoja, Lauri pohtii.

Kaikkilla leireillä on ensin käynnistysvaihe, sitten parhaimmillaan- vaihe ja lopuksi päättymisvaihe. Hä-

nestä kuvio pätee riippumatta leirin pituudesta.

Leirikeskus kuin toinen koti

Talvilomaviikolla Silokallion kurssikeskuksessa on kaksi eri rippikoulu- leiriä ja kuusi varhaisnuorten leiriä. Reposaaressa Junnilassa on meneil- lään meriporilaisten rippileiri.

Lauri ja Tiina ovat olleet paljon saman aikaan leirillä, joko rinnak- kaisilla tai samoilla. Samaan aikaan järjestettävillä leireillä on jokaisella oma ohjelmansa. Tila- ja aikatau- lukysymysten vuoksi yhteistä ohjel- maa ei ole kovin paljoa.

Tiina menee Silokallion kurssi- keskuksen melkein kuin kotiinsa. Hän kiittää kurssikeskuksen majoitus- ja toimintamahdollisuuksia. Henkilökuntakin on tuttua ja tietää leirien tarpeet.

Varhaisnuorten leirillä ollaan kaiken aikaa leiriläisten kanssa, rippileirillä tulee pieniä taukoja, kun oppitunti- ja muita ohjelmavastui-

ta on jaettu.

— Jokainen leiri on omanlaisensa. Mennessä ei tiedä, millainen si- tä tulee. On paljon pieniä osatekijöi- tä, joista leiri koostuu. Ei voi puhua huonoista ja hyvistä leireistä. Jokai- sella leirillä on hyviä asioita, ja lois- toleirilläkin on jokin huonompi het- ki. Ei täydellistä leiriä ole olemassa- kaan. Hauskaa niillä kaikilla kuiten- kin on, kiittää Tiina.

— Leiri tarjoaa mahdollisuuden tehdä asioita, joita ei arjessa ole. Voi tuntea tuntemuksia, joita ei muu- alla koe. Erilainen ympäristö antaa mahdollisuuden ajatella asioita, joi- ta ei arjen keskellä ajatella. Leireil- lä on harvoin pakkoasioita, saa olla, pysähtyä ja kuunnella itseään, pohtii Lauri.

Hän viettää mielellään aikaansa leiriläisten kanssa.

— Aremmatkin uskaltavat tulla juttelemaan, kun ohjaaja pyörii jou- kossa.

Leiri on monelle lapselle tai nuor- elle ensimmäinen kerta, jolloin hän on poissa kotoa itsenäisesti ilman

Leirielämää

Porin seurakunnilla on kolme lei- rikeskusta.

Silokallion kurssikeskus Kul- laan Joutsijärvellä on käytössä ympäri vuoden. Majoittumiseen 45 huonetta 2-4:lle. Lisäksi pää- rakennus, kappeli, rantasauna.

Junnilan leirikeskus Repo- saareissa. Leirikausi touko- kuulta syyskuulle. Majoitusta- kennuksessa 24 kahden hengen huonetta. Kokoonmistilat pää- rakennuksessa. Lisäksi ruokala- ja saunarakennus.

Onnenkallion leirikeskus Lampissa. Kolmessa majoitusra- kennuksessa 12 huonetta, ma- joitustilat 60:lle. Suihkut ja wc- tilat erillisessä rakennukses- sa. Päärakennuksessa kokous- ja ruokailutila. Rantasauna. Onnen- kallio käytössä vielä kesän 2014. Myyntipäätös tehty.

Eks tiä

Risti ja aita maamerkkeinä

Noormarkun hautausmaan laajen- nusosan iso risti näkyy kauas tiel- le. Samoin huomiota kiinnittää ko- mea kiviäitä. Ristin juurella on teksti ”Noormarkun hautausmaan laajen- nus vihitty käyttöön 13.9.2009. Piispa Kari Mäkinen. Suunnittelija Veikko Suutari. Urakoitsijat Destia Oy, In- sinööri- ja maanrakennus- ja Vi- her-Jalanti Oy, Tähtinen KT. Raken- nuttaja Noormarkun seurakunta.”

Noormarkun seurakunnas- sa hautausmaalaajennuksen val- mistelutyötä tehtiin pitkään. En- simmäinen raportti maaperätutki-

muksesta on päivätty marraskuul- le 2001. Urakoista päätettiin vuon- na 2008. Hautausmaan laajennus- osa on suunniteltu yhdistämään toisiinsa Noormarkun kirkkomaa ja aiemmin erillisenä sijainnut uusi hautausmaa. Pinta-alaa on yhteen- sä noin kuusi hehtaaria. Laajennus- osa oli aiemmin Ahlströmin omis- tamaa peltoa.

Hautausmaalaajennus tuli mak- samaan noin 1,3 miljoonaa euroa. Sitä varten seurakunta neuvotte- li lainan. Se otettiin koko summal- le, jotta seurakunta voisi elää ja toi-

mia normaalisti isosta investoin- nista huolimatta.

Laajennusosassa on arkkubau- toja ja uurnahautoja, uusia hauta- paikkoja on kaikkiaan noin 2000.

Alueella sijaitsee myös muistoleh- to, johon haudataan nimettömä- nä. Ensimmäinen hautaus uudelle alueelle tehtiin helmikuussa 2010. Uusia hautapaikkoja luovutetaan myös hautausmaan vanhemmis- ta osista, kun vanhoja sukuhauto- ja palautuu seurakunnalle.

Hautausmaan rajaa valtatiestä harmaasta, paikallisesta graniitista perinteisin menetelmin valmistet- tu ja lähes 400 metriä pitkä kiviäi- ta. Korkeutta ja leveyttä sillä on 1,3 metriä. Valmistuksessa ei ole käy- tetty mitään sidosaineita, vaan ki-

vet on poikkeuksellisella ammatti- taidolla ladottu aidaksi. Näin val- mistettu aita on pitkäikäinen ja vie- lä kaunistuu vanhetessaan, kun se saa pikkuhiljaa päälleen jäkälerok- sen. Vanha Vaasantien varrella aidassa on vuosiluku 2009.

Lähteet: Pöytäkirjat sekä Hilk- ka Tommilan ja Johanna Jokisen haastattelut. Tommila oli rakenta- misajankohtana Noormarkun seu- rakunnan talouspäällikkö, Jokinen on hautausmaan työnjohtaja Porin seurakuntayhtymässä.